

Jubilejní táborák 45 let Ztracenky.

Návrh na pořad dne.

- Část I. -

- 15 hod. - Děti našich dětí - / Dětské odpoledne /.

- Zvonění na kolejnici oznamuje nástup. Zazní signál trubače. Karnevalový průvod dětí od Mrskošovy chaty za doprovodu harmoniky. /Jenča/. V čele maškarády jde Káča co by dítě, vyzbrojený plynovými balonky. Cílem průvodu je podium jeviště. Káčův krátký proslov končí společným: ~~Ztracenka~~xxx
- Ať žije Ztracenka!... Hurá!...
- Následuje dětský sbor: - My jsme děti ~~naší~~ osady... /Mottl/ . Následuje dětská estráda, hádanky o ceny, případně sportovní hry. Na závěr jubilejní banket.
- Funguje malý denní bar s občerstvením pro první hosty.
- V přestávkách funguje reproduk. hudba.
- Dětský pořad řídí A. Pešková s Káčou a jimi určení pomocnicí. Funguje i dvojice uvítacího souboru. Fotograf!!!

- II. - Vltavani jedou -

- 17.30. -

- Zvonění - Dělová rána. Vzdálený signál na křídlovku, v zápětí přiblížující se hudba. Slavnostně vyzdobená Jalta, řízená komodorem Mrskošem, přiváží vyhrávající kapelu Vltavenu. Přistání na dětském koupališti, kde se už seřadili děti a mládež. Krátká humorná uvítáčka /Čenda/. Kromě chleba a soli podají dívky muzikantům po půllitru piva. Potom pochod hudby širokým okruhem na hřiště, kde je připraveno stanoviště pro kapelu.

- Kapela vyhrává k poslechu i k tanci hostů.
- Nastupují dva tři páry dívek s kolportáží vstupenek. Doporučujeme Mahonovy kožené odznáčky, opatřené stžkami a ~~španělský~~ špendlíčky.
- Amplion oznamuje, že číslo odznáčku je zároveň číslem výherního slosování. Koncert končí ve 20.30 slavnostním odpochodováním. Tlampač vyzve hosty aby zaujmuli místa v hledišti. Funguje uvítací sbor a lékař se sanitní sestrou.

- V baru nastupuje večerní osazenstvo. Pořadatelé pondějí při uvádění návštěvníku do hlediště.
- Punguje rozšířený soubor dvojic, nabízejících vstupenky.
- Lampác svolává čtaby osvětlovačů, filmářů a televize.
- Ozvou se různá hlášení - jako: - Velké zážitky osadní záchrannou službu, utopila se nám láhev s litrovou flaškou rumu! - Kamarádovi dupalovi z Horního Buku se zaběhla obecná babička slyšící na jméno Mercedes. Kdo ji najde, ten si ji může nochat! - Voláme maminku Lálu Bendovou aby se vrátila na to tata do chaty převinout dědečka. - /A pod/.

Se soumrakem jsou zažehnuta všechna existující světla.

- III. -

- 20.45. - Na jevišti počne vyhrávat osadní, pokud možno rozšířená kapela v dřezovém obsazení.
- Bar i přidružené stánky ustanou na nějakou dobu s provozem.
- V umělecké šatně je již pohromadě celá skupina účinkujících první části pořadu.
- Krátce před zahájením programu přestěhuje se kapela na své stanoviště vedle jeviště. Kordova skupina kytaristů sedí v půlkruhu, zády k jevišti.
- Na ohniště je připravena menší, dosud nezažehnutá fatra.
- 21 hod. - Tři údery na gong. Hudobní předehru: - Ať žije kapitán - Za hudby nastupuje osadní mládež kusím pochodem, po obejítí ohniště na podium, kde utvoří řípku otevřené řady. /Oblečení po indiánsku/.
- Ozve se fanfára. Aktéři stanou v pozoru s pohledy uvnitř na vlajku.
- Ozve se dělová rána. Vlajka, ozářená reflektorem, stozvolna na stožár. Kordova skupina: - Vlajka vzhůru let Vlajka dostoupí vrcholu, mladí zařvou unisono: - Ať žije Ztracenka! - Hurá!
- Nastupuje šerif Jenča. Z jeho koltu zn. poplašník zahřívá několik výstřelů. Volá: - Ať žije a má se k světu naše osadní mládí!...Hurá! Mladí připojí: - Ať žije naši tátové a mámy!...Hurá! Za tohoto pokřiku odbírají.
- Šerif vítá hosty. Pozdraví delegáty ze štěch

správy i delegace všech zúčastněných osad. Některým by se měly předat osadní vlajky.

Po uvítání:

Krátkou hudební mezihru zakončí tři dělové rány. Na protější straně jezera, kde je na vhodném místě pod skálou zakotveno větší plavidlo, jsou vypáleny rakety. Na plavidle je zažehnut velký bengálský oheň. Vor se zvolna přibližuje. Na vyvýšeném místě se objevuje majestátní Manitou. Jeho projev vyjádří Mirek Vich zpěvem ve formě velebného spirituálu. /Doprovod Křivánek na harmoniku/.

- Manitou skončí, bengály rázem pohasnou.
- Od plavidla vyrazí canoe s tříčlennou indiánskou posádkou. Je to dvojice mládenců, kteří přepravují na břek dívku, třimající zažehnutou pochodeň.
- Na břehu dětského koupaliště uvítá štafetu skupina jásavých mladých. Tři indiánské dívky převezmou pochodeň a běží aby ji uprostřed kruhu předali osadnímu nestoru Frenkovi, který po krátkém proslovu zažehlává fatru.
- Sbor zpívá: - Osada stará zas - potom: - Osada stará je náše máma.
- Šerif si odstřílí nástup a zahajuje vlastní program.
- U kolébky Ztracenky. - Následuje krátká historie Ztracenky začínající přibližně takto: Psal se rok 1918, který udělal tečku za první světovou válkou. Skupina mládenců z tak zvané žofínské party neodolala naléhavému volání divočiny. Přilákaly je Svatojánské proudy, kde se sobotu co sotva radovali u táborového ohně. Zrodila se první osadní písnička - Záře červánků -
- Sbor kytaristů zazpívá ještě další: - Dlouhá cesta je do osady - Generál Laudon - /Pod vedením Zděňka Kaničky.
- V dalším programu budou ukázky několika čísel z historie ztracenkářských potlachů a kabaretů jako:
- Bud připraven! - /Čenda co by skautík/
- Koťata - /trio dívek/.
- Výnátek Děti manéže - /Výnátek z cirkusového večera.
- V Píkovicích před Bílou růží - /Scénovaná parodie písničky U zlaté plachty. /Osadní kvartet starých a dívčí solo/.
- Houby, houby, houby - Solový výstup Káča.
- Myška - Malý domek nad osadou - Svatý řef v zářetě -
- Solo Tácek s dívčím souborem - /Svatojánské proudy -